
PROWERBIJUM (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w pro-).

sg N prowerbijum (1). ♦ pl N prowerbija (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przysłowie [proverbium – przypowieść Mącz 328a, Calep; – przepowieść BartBydg; przypowieść, powieść, przysłowie – proverbium Cn] (2) :

Tytuł łaciński księgi Starego Testamentu zwanej dziś Księgą Przysłów (1): Przypowieści Sálomonowe Prouerbia Rzeczzone. Leop FFf 6 żp.

*Fraza: »prowerbijum urosło« (1): Bowiem iáko potrzebá obaczyć wprzod chorobę niż lekárstwá ná nią ízukać/ thák wprzod námnożyło fie chćiwóści ludzkiey do popełniania złości/ niż íą poştánowione práwá/ gdyż dla tego íą áby íwowlność ludzką powściągały. Skąd ono prouerbium vrośło: *Ex malis moribus ortae funt bonae leges. Phil D3.**

Synonimy: przepowieść, przypowieść, przysłowie.

MPi